

૭૮૬

અમને પુર બહાર

II ૮-૫-૧૯૨૧

1921 — ૭૬ —

કન્વાલીએ ગુલઝાર

શા. યુનીલાલ મગનલાલ

બુકસેલર. કે. લીમલચીપ-મુસ્ત.

પંચશીર્ષ.

શા. મંગલદાસ લલ્લુભાઈ

બુકસેલર.

કે. લીમલચીપ-મુસ્ત.

મુસ્ત મજીના પુલખર ટાંકી પાસે "શંકર"

વી. પ્રેમમાં તામચણુરાવ લક્ષ્મણુરાવ
નીકેને બાપા.

શ્રી. રા. ૦-૪-૦.

C-304

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાશિદ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૩૦૫ દર્શાવ

પુસ્તકનું નામ અમને પુર જલાર

વિષય ૮૪૬૮ : ૪૨, ૪૬૮

૭૮૬

ચમને પુર બહાર

ઉર્ફ

કન્વાલીએ ગુલઝાર

હસમેં

ઉમદા ગજલે-કન્વાલી, વગયરેં ઉમદા તોરસે દરજ
કીયાહય,

જમાનેવાલા,

શા. યુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલર.

ઠેકાણું લીમડાચોક—સુરત.

પબ્લીશર્સ.

શા. મંગળદાસ લલુભાઈ બુકસેલર.

ઠે. લીમડાચોક—સુરત.

પહેલીવાર.

પ્રત ૧૦૦૦.

૧૯૨૦.

—❦—

એ કિતાબકે સબ હક પબ્લીશર્સકે લીએ મહપુજ હય.

—❦—

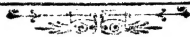
કોમત સીર્ફ ચાર આના.

પ્રસિદ્ધ કર્તા—શા. ભગળદાસ લલ્લુભાઈ બુકસેલર.

પ્રસિદ્ધ કરવાનું ઠેકાણું—લીમડાચોક—મુરત.

મુરત ચઢતાના પુલ પર ટાંકી પાસે આવેલા “શંકર” પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં નારાયણરાવ લક્ષ્મણરાવ નીકળે છાપી.

તૈયાર છે ! તૈયાર છે !! તૈયાર છે !!!
ગાયનોનાં શોખીનોને ખુશ ખબર.

તાકીદે મંગાવો=તદ્દત નવીજ બુકો.

મહેશીસે મંઝીલ ઉર્ફે ગાહરે કંવાલી	કાં. ૩૦	૦-૧૨-૦
નાટ્ય ગઝલ સંગ્રહ ઉર્ફે ગઝલ કાવ્યમાળા	„	૦-૧૨-૦
સંગીત કળાધર ઉર્ફે બ્રહ્મ-ગાયન ભંડાર	„	૦-૧૨-૦
રસીક ગાયનમાળા અથવા રાગ વીલાસ	„	૦-૪-૦
મધુર મોહીની અથવા સુંદર ગાયન	„	૦-૪-૦
સ્વર્ગ મોહીની અથવા મધુરા ટહુકાર	„	૦-૪-૦
કુલનહાર ગાયનમાળા અથવા ગાયન સંગ્રહ	„	૦-૪-૦
સંગીત ગાયન પ્રકાશ અથવા નાદ સંગ્રહ	„	૦-૪-૦
મુરતની મુરત અથવા સુવર્ણમાળા	„	૦-૪-૦
મનહર ગાયન સંગ્રહ અથવા ગાયનમાળા	„	૦-૪-૦
મુવલ્લુ હારમાળા અથવા હીરાનો હાર	„	૦-૪-૦
મુખમની મોહીની અથવા મીઠું પુલપુલ	„	૦-૪-૦
અનંતે બહાર અથવા નાદ સંગ્રહ	„	૦-૪-૦
મનરંજન રમુજી ગાયન સંગ્રહ	„	૦-૪-૦

મળવાનું ઠેકાણું—

શા. લલ્લુભાઈ નારણદાસ બુકસેલર.

૩૦ લીમડાચોક—મુરત.

ચમને પુર બહાર, ≡

૭૨૯

≡ કવાલીએ ગુલઝાર

(૧) —

ગઝલે—કલીમ.

સરકો તનસે જુદાં કરે કોઇ ઇતના મેરા કહા કરે કોઇ
ફિલ નિજાવર કીયા કરે કોઇ નકદે જાંકો શીદા કરે કોઇ
બલવએ યાર દેખના હય તો ચશ્મે હરખીકો વા કરે કોઇ
જ્યા મજા હયકે હાસ્તાને ગમ મંચ સુનાઈ સુના કરે કોઇ
એક દમ કાનહો બરોસા હય રેહકે દુન્યા મંચ કયા કરે કોઇ
ચેહી કીસમત મંચ અપની લીખ્યા હય હમ સહેં જોર જહા કરે કોઇ
રાહે ઉલ્લટ મંચ અય કલીમ કદમ ધમાન કરકે ધરા કરે કોઈ.

રાએર } કપી કહિં દુપદા કહોં નકામ કહોં,
 } લુટાકઆય હો કયા દોલતે અબ્યામ કહોં.

(૨) —

ગઝલે—દાગ.

સખ આના તો મોહખતમેં બહોત મુસ્કીલ હે.
મોતબી તો નહોં ઇસકો ચે વોહ કાશીર દીલ હે.
લીબર હે આફતે જાં વરસે બલાયે દીલ હે,
આદમીકે લીયે હર તરહે ગરજ મુસ્કીલ હે.
હમને જો રાઝ કે ખીલવતમેં કહા થા ઉસસે,
આજ ઇફ્કા વોહ રહીઓમેં સરે મેહશીલ હે.
હશરકે દીન તો મીલોગે ચે કીયા મેને સવાબ,
સોચકર દરમેં ઝાલીમને કહા મુસ્કીલ હે.
જમા હેં જીસ કદર આશુદતા ખુદા ખયેર કરે,
હસકી હર હર શીકને બુલ્લમેં એક એક દીલ હે.
હમકો કિસમતને દીયા દાગે તમજા અય દાગ,
વોફી મીલતા હે જીસ ઇનઆમકે જો કાખીલ હે.

(૩) — ગઝલે—સાદીક.

સખીરે મઝે પીતમકો કચુકર મનાઉ,
 પેદ આતાદઝે જીમે કે જોગન કહાકે.
 છુમાકર સનમ મુજહકો ઝેઝેસાદી દેખે,
 તે લાઝો લખુનં અપને મુંદપર લગાઉ,
 મનાજી પીયાકો મઝે કીસ કીસતરેહુ અખ,
 પેદ દરે જીગર જાં મઝે કીસકો સુનાઉ.
 પીવ પીવ કહે સરકે બાસોંકે અપને,
 ઉદાસન કહાકે જટાં મઝે બનાઉ.
 રીં મઝે નડર હો ગલે ડાલ ધંટા,
 જઉ બઝેહુ દીલકી મય ધુની જગાઉ.
 નહી કાન કુછ ખચેર સાદીકકો ઉસ બીન,
 કે લે નામ અલમ દીલકો અપને રીજહાઉ.

(૪) — ગઝલે—જમાલી.

સામેર તુમહારા નકશા આખોમે છા રહા હે,
 સામેર તુમહારા જલવા દીલકો લુલા રહા હે,
 કલીયરકી બાદશાહી સામેરકો દી ખુદાને,
 સામેરકે દરપે બંદા ધુની રમા રહા હે,
 દુન્યાકા મીટ ગયા ગમ ઉકતા કદમ હે હરદમ,
 સામેરકા શીક અયસા દીલમે સમા રહા હે,
 આદનયે નઝરમે જાનો દીલો જીગરમે,
 શાને ખુદાકે સામેર જલવે દીખા રહા હે,
 હે લખપે નામે સામેર દીલમે મુકામે સામેર,
 સામેરકે દરકા રસતા વાજેદ બતા રહા હે.
 ઉશશાકકો લુલાકર ઉલહત જતા જતાકર,
 મયદાને હુકી સામેર બસતી બતા રહા હે,
 ખીસતરસે અપને ઉકર ચલ તુ બસુયે કલીયર,
 સામેર તુઝે જમાલી દરપર લુલા રહા હે.

(૫) — ગઝલે—કલીમ—કવ્વાલી.

સાકીને મસતે જામે હકીકત પીલાનાં દીયા,
 આખે મીલાકે મુજકો ખુદાસે મીલા દીયા.
 અખ જાન જાઝે યા મેરે સરપર આય મુસીબત,
 ઉલહતકી રાહમે કદમ આજે બગા દીયા.

સોઝે નીહાને ઇશકકા કયા પુછતે હો હાલ,
 દીલકો કીયા કયાખ જીગરકો જલા દીયા.
 મય હું ન તુ હે ઝોર ઝમી હે ન આસમાં,
 સખ ઝોક હે જો નકશે દુધકો મીટા દીયા.
 અપનાં દમાગ કયું ન હો અરશે અઝીમ પર,
 સર ખવાજઝે યુઝુરગ કે દર પર ઝુકા દીયા.
 દેખા બલા કજાને મોહખતકા ઇઝતેરાખ,
 ઝોક આહ કી તો અરશે બરી કો હીલા દોયા.
 હઝરતકા રવજા દેખ મહીનેકો જા કલીમ,
 હમને તુન્હ બેહીશત કા રસતા બતા દીયા.

શબ્દ } વોહ શદનશાહ મંય દુરવેશ સુવાસે બોસા,
 ઉસે દેખો મુન્હ દેખો ચે તમનના દેખો.

(૬) — ગઝલે-અખતર-કબાલી.

સાગીરકીહવસ મુરશીદે મયખાનાં નહીં હે,
 ચીલલુહીસે પીસેગ જો ખમાનાં નહીં હે,
 અછછા ન સદી ગર મઝો મયખાનાં નહીં હે,
 સાકી ચે તેરી નરગીસે મસતાનાં નહીં હે.
 ઇશકકા જાળ લોટતે દેખા તો વો બોલે,
 ચે જલવગહે નાંઝ હે મયખાનાં નહીં હે,
 ઇસ સોખતા ફીસમતકો બચે આગ ઇલાહી
 જો શમઅરખે યારકા પરવાના નહીં હે.
 સર હકને દીવાહે કે રહે ઇશકકા સવદા
 દીવાનાં ઉસે કહીચે જો દીવાના નહીં હે
 મુમકીન નહીં ગફલતહો તેરી યાદસે કયલા,
 મજનુ તેરા હુશીઆર હે દીવાના નહીં હે,
 સુનતેહો અગર તુમતો જીગર થામકે બચકો,
 દરદે દીલે અખતર હે ચે અફસાનાં નહીં હે.

શબ્દ } નહીંચે જો કલ મુહુ લગાને કે કાખીલ,
 હુવે આજ બાતે બનાને કે-કાખીલ.

(૭) — (બકનકી-દેલ્વે)-મેહરેદરખમાં) — ગઝલ.

સુનો તુમ ગઝોરસે યારો ચેહી હમને બિચારી હે,
 હે જયસે રેલકા ઇજન ચેહી હાલત હમારી હે.
 હવાઝો આખ માટી આગકા પુતલા હે આદમકા
 ખુદાકે હુકમસે ઉસકે બદનમેં રૂહ ઉતારી હે.

ચલે ઇજન સડક પર લોહેરી ચે બેઘડક દોડે,
લવાઇ ઇસકી ખાતીરસે ચે સખ યાગો બહારી હે.
મુસાશીર હેં અદમકે સખ વહાં એક રાજ નેમજે,
ફરીસ્તા મૌતકા આયા તો શીર કયા ઇતેકારી હે.
કરો જબ ધ્યાન ચલનેકે કુંવા દીલસે નીકલતાં હે,
હે નીકલી આઢકી સીટી નીકાયત બેકારી હે,
ચલો જલદી બજી ઘટી ટીકીટ લેનાહે બાપુસે,
અગર કુછ માલ રખતેહો તો કયા ઉમદા સવારી હે,
ચલે ગો હાય ખાલી બે ટીકીટ બચે હો ગાડીમેં,
ખબર દે તાર બરકી હર જગેપર રખકારી હે.
મુઝે હે ખૌફ ઉસ પુલકા કે જો હે પુસ્તે દોજખ પર,
ચલેંગે દોડકે કથુંકર ગુનાહકા મોજ બારી હે.

(૮) — ગઝલે-હુમરી-રાગ દેશ.

સુનો તુમ યાર પરદેશી, બચન કયસે નીભાવોજે હો, બચન-ટેક.
નદીઆં જોરસે બેઢતી કવેયાં સુજ ના પડતી,
પોકાઈં અપની હીમ્મતકું લગાદે પાર મેરી નહઆં-સુનો.
ખાલપજુ બેલમે ખોયા, જુવાની નીંદ બર સોયા,
ખુદાપા દેખકે રોયા, નખીજી આસરા તેરા-સુનો.

(૯) — ગઝલે-મુસ્તઝાદે-હુસેન.

સોતા હય ગલે ધગકે જો વો યાર પલંગપર, કયા નાઝો અદાસે,
અતી હય લપટ ફુલુંકી મેહકાર પલંગપર, ઉસ બદે કયાસે.
હે સુખ જો પોજાક તો ઇસ જોરે બદનપર, સજતી હે સમ્મવટ,
રખતા હય અજબ તરહે કર ગુલઝા પલંગ પર, આંચલદી જીબાસે.
સાડી મેં તેરે સદકે ઝરા જમકો બરદે, જો શૌક સિવા હો,
જો સાથ રહું યારકે શરજાર પલંગ પર, સર મસ્ત નયેસે,
હે આરઝુ દિલકી જો વોહ આગેશ મેં આને, ખાલિશ હય મેરી મેહ,
સો જાવે તો જાહ મેં બલહાર પલંગપર, મિજત હે ખુદાસે,
રંગીની તેરે કબરકી સુન સુનકે હસો અખ, મુસ્તઝાદે હુવા દિલ,
તુ ખુશ રહે જોર પાસ હો દીલદાર પલંગપર, હર રોઝ રખાસે.

(૧૦) — ગઝલે-હુસેની.

શરમીન દેહ કમર હુએ તેરી તસવીરકે આગે,
સમખુશ હુએ ખીજલ જુલફકી જંજીરકે આગે.

આજકા તો કુછ બચ નહીં માથુકે આગે.
રાંબે કા તો કુછબચ નચત્તા હીરકે આગે.
બોલવાકે હમેતેગે નીગેહસે હુરે કીયા કતલ.
બનાહી નાથા કાફરે બે પીરકે આગે,
ધણ દરદ કી દાશ નહિ બીન સખર હુસેની,
તદબીર તો ચત્તતી નહીં તકદીરકે આગે.

(૧૧) — ગઝલ — યુસુફ.

શરાપે શૌકકા સાજી મુઝે એક જામ બરકરદે,
રહું દરખાં તેરે દરકા કરમે છતના અગર કરદે.
મુઝે દરપર યુલાફર વ હવા અચસી તબીબાદે,
કે જીસસે યારકા દેખું મેં વાહ દીલકી નઝર કરદે.
શરીઅત ઝોર તરીકતબી હકીકત હો અયાં મુઝપર.
ખુદાયા માઅરેફત કીબી મેરે દીલકી નઝર કરદે.
હમેશા મેં રહું રાઝી રઝામેં તેરી અચ ખાલીક,
વ અબ સદકા હબીબ અપનેકા અતા મુઝકો સખર કરદે.
મેરી હરદમ દુઆ તુઝસે ચેહી હેગી મેરે મવલા,
કહી શેહરે રસુ-લુલા હમેં મેરા ગુજર કરદે.
મદીને જાહ મેં ઉઝકર અબી પલ બરમેં અચ દરીયા,
ખુદા ગર અપની રહમતસે મેરે બાઝુમેં પર કરદે.
તમન્ના રોઝે શમ અપની ખુદાસે હે ચેહી યુસુફ,
મલાહી અપની રહમતસે વ યસરખમેં ગુજર કરદે.

(૧૨) — ગઝલ — યુસુફ.

શરાબે ઇશકકો પીકર મઝા કુછ ઝોરહી દેખા,
કે હોકર ઉનસે હમ-બિસતાર મઝા કુછ ઝોરહી દેખા.
મોહબબતમેં મઝા કયા હે કાષ પુછે તો કેહદુંગા,
કે ઇશકે યારમેં આકર મઝા કુછ ઝોરહી દેખા.
બ-કુચે યાર જાબ પહોચે ગમે દીલ મીટગયા વલાહ,
ગમે હમ ઉનકે જાબ દરપર મઝા કુછ ઝોરહી દેખા.
નહીં શક ઇસમેં હે વલાહ વુમ ઇસે યારો ચકીલાઓ,
હે અવલ મરનેસે મરકર મઝા કુછ ઝોરહી દેખા.
ન હરગીજ, હમસે વુમ કુછો સનાયે ઇશક અચ યુસુફ,
મુશીબત ઇશકમેં બરકર મઝા કુછ ઝોરહી દેખા.

(૧૩)---

ગઝલે—સુલતાન.

અને નખી તુમહી હો જને અલી તુમહી હો,
અબમેર વાલે ખાખ હીદલ વલી તુમહી હો.
પાતેહેં જસકે દરપર સાઇલ તમામ મક્સદ,
અમસે કરીમ નામી અયસે સખી તુમહી હો.
ઇસલામકી હીમાયત લારેય કીહે તુમને.
બેશક મોહને દીને પયગંબરી તુમહી હો.
પીરાને ચીસ્ત જસપર કરતેહેં ફ્રા દરમદ,
વોહ દુસરા નહીં હે વોહ જોહી તુમહી હો.
હાજત તલબ તુમહીસે હોતેહેં અહલે મક્સદ,
મુશ્લીસકો અપને દરપર કરને ગની તુમહી હો.
સુલતાનકી તરેહસે મદદાહ હે જમાના,
અયસે ગરીબ પરવર નામી વલી તુમહી હો.

(૧૪)---

ગઝલે—કાલીન.

શીકસતે દીલ તરે કુચેમે આન બેઠે હંય,
ફનાકી કીસ્તીમે લાખો હજર બેઠે હંય.
ખુદાકે વાસ્તે સુરત દીખા દે ઝો જલીમ,
લખો પેદમહલે તરે ઇન્તેજર બેઠે હેં,
કબીનઆનકે પુંછા કે યાર કયસેહો.
હજર દરદ કહેજે દયાયે બેઠે હંય,
ખુદાકે વાસ્તે પરદેસે તું નીકલ બાહર,
બહોત દીનોસે તરે ઇન્તેજર બેઠે હંય.
શીરશકે યારમે કહની રંગાઇહે કાલીન,
તરે મજરયે ધુની રમાયે બેઠેહેં,

શાએર } તુમહારે દ્રૌરે નમુસ્કે, કુરખાનહો મેરા ઇમાન,
 } તુમહારી જામ મીકી નજર મેરી પારસાઇહે,

(૧૫)---

ગઝલે—મુમતાજ.

શી-ફાએ શેન્જે જ્યાં જયસી હે શાહરત તેરી,
કયસી ઇરાઇ હુઇ શીરતી હે હમ્મત તેરી.
રહને દેના મુઝે દામનકે તલે શેન્જે જ્યાં,
જસ્તજુ મેરી હયરાન નહો રહમત તેરી,
મેં તો જ્યા શેતા ચુનાહ હોતેહેં મુઝસે નાદમ,
યાદ આજતી હે જસ વકત શાહજત તેરી,

રસ્ક કયા આતા મુઝે દેખકે તૌફીરે બિલાલ,
 મુઝકે હોળતી અદા કુછબી ને ખીલમત તેરી.
 બા-મકાસે દીલે ઉસ્શાક નહીં કુછ પહોંચા,
 વહાં ખુદા રેહતા હે ઝોર વહાં હે સુકુનત તેરી.
 ટાંડુવા ઝોર મદ-હતે મદખુબે ખુદા અય મુમતાઝ,
 છોટા મોંઢ ઝોર બડી જાત ચે જુરઆત તેરી.

(૧૬)— (ખુલખુલે બંગાલી) ગઝલ.

શીરી જ્યાં હુમ હે ફરહાદકે દહનમેં,
 લયલા પ્રકારતી હે મજનુકે પેરહનમેં,
 છતરો મલાલ મલકર હલકેમેં યાર બેઠા,
 ખુલખુલ પકડતે આયા સૈયાદ અંબુમનમેં,
 આયાયા ખુલખુલોંકી તદખીરમેં ગુલોંને,
 હંસહંસકે મારકાલા સૈયાદકો ચમનમેં.
 અશમે સીદાયસે તેરી પરદેમેં બતાકે,
 તાલીમ હોને આયા શીનના ફરેખ પનમેં,
 બાઝારે મીઝમેં ચલ યુસુફકા સામના કર,
 ખોટે ખરેફા પરદા ખુલખુલેગા ચમનમેં,
 બોસેમેં લગકે હંસકર દર્દા દીખાયે બિસને,
 ખીજલી ગીરાધ મુજપર તકદીરને ચમનમેં,
 કાષ નહીં હે તેરા મકદુર હો તો આતશ,
 દે રખ અબ્જુરા દસ્તે ગરસાલે જોરકનમેં.

(૧૭)— ગઝલે—હુયરાં.

શૌંકસેં કેહતા હે ચે રખે ઉલા આબકી રાત,
 અર્થ પર આઓ મેરે માહે લીકા આબકી રાત,
 સારે મલકુતે ઉલા જોશી ખુશીમેં બાહમ,
 કેહતે હેં આતે હેં મદખુબે ખુદા આબકી રાત.
 આબ હે વસલકી સખ ઉઠીયે અહે હર-દો સરા,
 હમ બદમ ગયેખસે આતી હે નીદા આબકી રાત,
 આપકી દીદકા મુસતાક હે હુયરાં બહોત,
 ઇસ તરેબી નઝરે લુલ્લ અહા આબકી રાત.
 નાઅતે હઝરતમેં અય હુયરાં ગઝલ ખુબ લીખી,
 હે તેરા તાલીખે દીદાર ખુદા આબકી રાત,

(૧૮) —

ગાઝલો—અકબર.

હવે બહારે આગ દુન્યા ચન્દરોઝ, દેખલો ઇશક, તમારો ચન્દરોઝ
અમ સુસાહર કુચકા સામાનકર, ઇસ સરામેહે ભસેરા ચન્દરોઝ
ફકન કરકે કબરમે બોલી કઝા, અબ યહાં તું સોતે રહેના ચન્દરોઝ
હે ઝમી એકમોબ દરવા કાઠ દીન, અસમાહે ખુલખુલાયા ચન્દરોઝ
કયું સતાર હે હોશીસી મેનુરમકો, બાલમે ચેહે કમાના ચન્દરોઝ
કબરકા કુચ રોઝ યહાંબમ કાઠ દીન, કુચ દીનો સદા દકસરાયે ચન્દરોઝ
પુજા લુકમાનસેં છુપાતું કીતને રોઝ, દરત હસરત મલકે બોલા ચન્દરોઝ
લીર કહાં અકબર કહાં તું દોસ્તો, સાચ હે ઇશકા તુમકારા ચન્દરોઝ.

(૧૯) —

ગાઝલો અકબર—કબીલી,

હવ તુરે મોહમ્મદની ઝલક રંગે અમનમેં
રાબેબમેં મેલેમેં અબેલીસેં સમનમેં
ગર ચેલી રહી આગ મોહબ્બતકી બદનમેં
હસ કબરે દો આબકે પસીનેહી ઝીવાસેં
ખુ મુઝકે ખુતનમેં હવ અમક બાલે અમનમેં
મેકસલુમેં આજ્ઞાહુ મદીનેમેં ખુલાલો
મર બાઈમા છુટ છુટ કે કહાં રંગે મોહનમેં
હિન્દરે કહે કાસરમેં મેરી બાન અમ હવ
એક હસરતો અરમાહી હવ તસવીર કદનમેં
ફરયાદ હવ ફરયાદ હવ અબ દાવરે મેહકર
ઝહરા કાં અમન છુટ લીયા કામકે બનમેં
હરમિત મોહમ્મદની રેસાલત કાહે કાહેરા
કાહસારમેં અસ્તીમેં બ્યાબામેં અમનમેં
અકબર હે મેરા નામ સના ખવાને નખી હું
ખુલખુલ આએહકતાહુ ગુલિસ્તાને સુખનમેં

(૨૦) —

ગાઝલો અસગર.

હશીનેકા હરએક આલમમેં શાહરા હોલી બતા હે,
તુમહેં બે દેખ લેતા હે વોહ સયદા હોલી બતા હે.
નશીમેં લે લીયા બોસા અફા કયું હોતે હો કાહેળ,
અલો મીલ મેઠો બાતે દો કે અમસા હોલી બતા હે.
મેરે કમબખ્ત પસ દીલકી અમસા મેં કમશી કાલત હે,
કમેળ મલતે મલતે દર્દ પવદા હોલી બતા હે.

ખબર મરનેકી સુનકર હરથડી હમરાન હોતે હે,
જવાના મર્મ મરનેકા અચંખા હોલી જતા હે.
કબી દહે સર ઉનકા કબી મેહલીકા હીલા હે.
હમારે ધર ન આનેકા જહાના હોલી જતા હે.
ખયા—બી હે કહીં તેરી નઝરસે આજતક અબસર.
સુના હે રહતા રહતા હીલ દીવાના હોલી જતા હે.

(૨૧) ગઝલો—વલી.

હમતો આશક હેં તેરે નાજ ઉઠાને વાલે,
તુઝસે કમ દેખેહેં મદખુશ સતાને વાલે.
અંધ કર કયદે મોહખ્શનમેં ખમરલી ન મેરી,
દામમેં જીસકે ફંસે દામ છુકાને વાલે.
કલ જામે વરજમેં કયા જલ્લ કટીચીં બડીયાં,
આજ કયા મરમયે બડીયાલ જાગને વાલે.
કલ જો રસ્તોમેં મુલાકાત કુછ તો મેં કહા,
કહાં જાનેહો તરેહદાર જલાને વાલે.
યુઝરી મુદત કે મેરે સાથ ન મીલને આયે,
કયા કુચે યાર ગલે હમકે લગાને વાલે.
પુતો અવકાત યુઝરતી હે મન્જદારીમેં,
ન મીલે એન મન્જદાર દીખાને વાલે.
અખકે મીલનાહો નઝીરબારસે કેહદો જાકર,
કયા બલા હમ ન રહે આર ખુલાને વાલે.

(૨૨)— ગઝલો—મુશતાજ.

હર જયમેં અવાં જલ્લયેં નેખા હે તુમ્હારા,
ઝોર ખુદ હો નીલાં ખુશ મેં પરદા હે તુમ્હારા.
મા દેરો હરમ ઝોક જો તુમ છુપતે ન સાહેબ,
માલા કુવા મેં ખીચમેં કગલા હે તુમ્હારા.
કયું હમસે ખતાવારોંપે અફઝીલી નઝર હે,
જો નેક હે મા બદ હે વોહ બંદા હે તુમ્હારા.
ખીન દેખા કુવા તાલીમેં દીધર જમાના.
ચીતલનકી મેં શોખી હે કરીજમા હે તુમ્હારા.
નજદીકબી તુમ રહત હો ઝોર દુરબી સખસે,
મેં તર્જબી દુન્યામેં નીરાલા હે તુમ્હારા,
સુરહેસે જરા કાંકડે મેં જલસા તો દેખો,
ઉલકાક તકપતે હેં તમાશા હે તુમ્હારા,

ઇસ ખાકે પુતલેમેં તબક્કી હે તુમ્હારી.
સુરત જે હમારી હે વોહ નકશા હે તુમ્હારી.
દીલ દેકે તુમ્હેં હોતા ન સુમતાજ પરેશાં,
પર કયા કરે અંદાજહી અછલા હે તુમ્હારા.

(૨૩) અતરે સપુન-ગઝલ.

હસીનાં કા હરએક આલમમેં શોહરા હોહી જતા હય,
તુમહેં જે દેખ લેતા હય વોહ અયદા હોહી જતા હય;
મંચ સાઇબ એક બોસેકા વો તાલીબ હય મેરે દીલકે,
કબી ઉનકા કબી મેરા તકાબ હોહી જતા હય.
ખતા હય હો ગઇ મુઝસે ખતા કયા હય મેરે દીલકી,
તુમહેં જે દેખ લેતા હય વોહ અયદા હોહી જતા હય;
નીશામેં લે લીયા બોસા ખફા કયું હોતે હો સાહેબ,
અતો માલ બયડો જાનેદો ખસા હો નહી સકતા.
નહો કુચ માહપર મોકુફ દેખો અપની સુરત.
ખુશ જબ હુસન દેતા હય તો શોહરા હોહી જતા હય.

(૨૪) — ગઝલે-અકબર.

હમ યુનેહગારોંપે તેરી મેહરબાની આહીયે,
સખ યુનાહ જુલ જાય કે રહમતકા પાની આહીયે,
પુસ્ત ધર મોહરે તુખુવત કરકે ખાલીકને કહા,
કુછ તો અય પ્યારે મેરી તુજપર નશાની આહીયે,
કેહતે હેં ખાલીકસે હઝરત મેં તેરા મહયુમ હું,
ખુશમેં સખ હમ્મતે મહયુબ જાની આહીયે.
દેખકર મેઅરાબમેં સામાં ફરીશતોને કહા,
અયસા મેહમાં આહીયે કીસીકો સુનાની આહીયે,
દાસ્તાને ગમ કહાની દર્દી જુઝ આપકે,
કીસસે કેહની આહીયે કીસકો સુનાની આહીયે,
આફઝે મેહકર નહોં મેરે યુનાહોંકા શુમાર,
અયસે આસીપર તુમ્હારી મેહરબાની આહીયે,
જાં બહક તસલીમ હે ઇશકે રસુલુલ્લ મેં,
તુરબતે અકબર મહીનેમેં જાનાની આહીયે.

(૨૫) — ગઝલે-તુરાબ.

હદક જસકા ફકત દીલ હો મેં અયસે તીરકે કુરખાં,
ખદન જસસે ન પાયેલ હો મેં ફિસ સમસીરકે કુરખાં.

તુ ખાક અપને કદમકી દે નકર મોહતાજ કુંદનકા,
 કીસે મીલતી હે ચે દીલત મેં ઉસ અકસીરકે કુરખાં.
 ઉઠાકર ધુરકા ચેહરેસે જરા સુરત તો દીખલાદે,
 લીજળ ધતના નકર મુઝસે તેરી તસવીરકે કુરખાં.
 કહા લયલાને જળ હંસકર કે બેડી ડાલદો ધંસકે,
 ગયા બન કયેસ દીવાના હુવા જંઝરકે કુરખાં.
 તુરાળ જીસને જવાનીમેં મુઝે પીરોંકી નેઅમત દી,
 બનાયા પીર મુઝકો મેંતો અપને પીરકે કુરખાં.

(૨૬) —

ગઝલે—ફકીર.

હજર તહસીં હો ઇસ્ક તુજકો તુ કમા કમા દીખા રહા હે.
 શીરાકે લયલા યસરખીમેં બ સકલે મજતું શીરા રહા હે.
 મે શૌકે યસરખકા ચે તકાઝા કે ચલ મદોનેકો જળખચે દીલ,
 જરામે ઉલ્હત પીલા કે અહમદ હરજેકકો અમદા બના રહા હે.
 કબી જો દુસ્તે નખીચે અપના બ—નઝરે કલખી ખ્યાલ પહોંચા.
 કહા ચે શીકરે રખાને મુજકો હરજેકમેં લોહી સમા રહા હે.
 કહા જો મુસાને રખ્ખે અરની જવાબ પાયા કે જન તરાની,
 હમારે હઝરતકો ધજને મીન્ની જખાને હકસે મુના રહા હે.
 અરખકા વાલી લકળ કુરેશી ખુદાકા ખ્યારા નખી હમારા,
 દીખા દીખા કરકે દીલકો જલવે તરેહ તરેહસે લુખા રહા હે.
 તુમ્હારી કુરકતમેં અય પયંબર તુમ્હારા આશીક ફકીર અહકર,
 તડપ તડપ કર બહાલે મુઝતર—નચાને હસતી મીટા રહા હે.

(૨૭) —

ગઝલે—હિલવી.

હમકો ચાં દર દર શીરાચે ચારને, લામકામે ધર બનાયા ચારને.
 આપ અપને દેખનેકે વાસતે, હમકો આપના બનાયા ચારને.
 અપને જોક અદના તમાશોકે લીચે, હમકો સુલો પર ચઢાયા ચારને,
 દોસ્તો અળ દીદયે દીલકો મેરે, અપના ધર અંબન બનાયા ચારને.
 હોમયા દામન ઝટક કર આપ અલગ, ખાકમેં હમકો મીલાયા ચારને.
 આપ હુપકે હમકો કરકે ફગર, દીલમેં મેરે ધર બનાયા ચારને.
 કરદીયા સીદ્દીકો હિલવી ખાતમેં, મુજકો વોહ ટુકતા બતાયા ચારને,

(૨૮) —

ગઝલો—દાગ.

હમારે દમ નીકલ મેં બી એક આલમ નીકલતા હે,
કેવો મુસતાફ હેં દેખે તો કયુકર દમ નીકલતા હે.
કમી કમા પડ મધ હે ચાહને વાણુંકી અથ કાઠીલ,
કે અથ તો તેમ કમ ખીચતી હે ખંજર કમ નીકલતા હે.
ગીલા કેયસા કહાંકા રંજ કેયસા જો બલબ હોના,
બળ હસને પીયારસે પુછા તુમહારા દમ નીકલતા હે.
ન તુજસા આબ તક દેખા ન તુજસા હસર તક દેખે,
ઇન આપુસે બોહત નીકલા બહોત આલમ નીકલતા હે.
ઠોષ કયા ચલ સકેમા ઇસ ખરામે નાજસે બહકર,
કીયા મતકા તુમહારી ઠોકર મેં દમ નીકલતા હે.
તુમહી મેરે અસીહા હો તુમહી મેરી તમનના હો,
તુમહી પર જાન જાતી હે તુમહી પર દમ નીકલતા હે.

(૨૯) —

ગઝલો—ગાદીબ.

હમારે ખુવાહેશે અમસીકે હર ખવાહીકપે દમ નીકલે,
બોહત નીકલે મેરે અરમાં વહેકીન શીરબી કમ નીકલે.
નીકલના ખુલસે આદમકા સુનતે આથ હેં વેકીન,
બોહત બે આપર હે કર તોરે કુચેસે દમ નીકલે,
બરમ ખુલ બાય કાલીમ તેરી કામતકી દરાઝીકા,
અગર ઇસ તુરરએ પુર પેચ વ ખમકા પેચો ખમ નીકલે.
હુષ ઇસ દોરમેં મનસુખ મુજસે બાહા આકામી,
શીર આયા વો કમાના જો બહાંમે જામે જમ નીકલે.
બોહવ્યતમેં નહીં હે ફરક જાને જોર મરનેકા,
હસીકા દેખકર જાતેહેં જાસ કાશીરપે દમ નીકલે,
કહાં મેયખાનેકા દરવાઝો ગાદીબ જોર કહાં કાલીદ,
પર ઇતના જાનતેહેં કલ વો જાતા ચાકે દમ નીકલે.

(૩૦) —

ગઝલો—કલીમ.

હમારે નાજ કરતી અપની જાને નાજની નીકલી,
તોરે રોઝપે ચા જાહે હમુમ જાને નાજની નીકલી.
શરફમેં કામ્બસે બહકર અદીનેહી હમી નીકલી,
તો જાને કીબસીયા ખકલી વે જાને મુરખલી નીકલી.

जबकिर आके कर देगी तुझे ये रहीसे भरहुं,
नभीके दीवरे में मुँहमे जे आदे आतकी नीकली.
कुछ जेबसी खानसे मेहजुज हक आजे सुजे जन्त,
ज्यासे दुर गीबमां के सदाजे आहरी नीकली.
नभीके करणते दीवारसे सयदी नही होती,
पुखी जण आंण दीब जेला मेरी दूसरत नही नीकली.
कलीम अछछे दीपाजे तुमने जहेर नाअते जेहमदमे
ज्यासे दर सुभंदाके सदाजे आहरी नीकली.

(३१) —

गजले—अनवर.

कुछ छहती हय जगर में बजे पुरकत कयसी,
जन पर दहने दाध, हे जियामत कयसी.
दीबके सेनेमें दाध श्री न नीकली तुमने,
दीबके देने में येह तकरार येह कुज्जत कयसी.
तेरे कदमों से बजे रहते हें शीतने कयसे,
तेरी रक्तारसे होती हे जियामत कयसी.
हम में क्या अमज हे, अमयारमें क्या पुष्पी हे.
उनसे बिलहत हे तुमहे हमसे हे नहरत कयसी,
बडती शीरती हें जमानेसे तुम्हारी आंखें.
शीतना अजे जाने दाध हे, जियामत कयसी,
मे हे तखवार हें जल्लाज हें जोर भक्तव हे.
अमल दिन रातका जण येह होतो पुरसत कयसी,
तोणा मयपारों के समझने सेकी बाधजने,
भोते नादानने जय पाध बीदायत कयसी.
आंखकी दीबये तसव्वरने कीसीकी तसवीर,
नीकल आध हे येह तस-कीनकी सुरत कयसी.
होस्ती रेह मध मतलबकी इकत अय अनवर,
हं गध हामे जमानेसे मोहन्त कयसी.

(३२) —

गजले रथजन-कुवाली.

दुस्न तेरा अय सनम आभिर हुना हो जयज,
छोड हे अपना पतन आपसी जडेला जयज.

દર ધડી મત જાચના તુમ માનલો મેરા કહો,
ચાંદની છુપ જાયગી મેલા બદન હો જાયેગા,
કુલકે ઢેલે કષ્ટપર મેરી નમારો અય સનમ,
ખાક છન છન કરગિરે મેલા કફન હો જાયેગા,
બાદ મરનેકે મેરીયે લાક મિલતેકી નહી,
હાડીયાં મેરી ચખાનેકા હુમાલે જાયગા.
દિલમે આતા હય કે દમમે દુ'કંદુ' કાઠે તુરકે,
યે ખિયાલ આતાહય મુસા બે વતન હો જાયગા.
ધક્કતો ઝાઢિર કીયા તુને અય રમઝાં શોકસે,
છનખુતો મેં હુંડનેસે કયા ખુદા મીલ જાયગા.

(૩૩) ગઝલે હસન-કવ્વાલી,

અય જા મેરી આખોપે યે બદ નઝરી કયું હે
તુમ બામપર આજે હા યે જલવગરી કયું હે
જીસને તુજેક દેખા હે હોશ ઉરકે બગલ કયું હે
ચીતવન તેરી ઝો ઝાલીમંજુલુસે બરી કયું હે
અય ચરમ જમે ગમમે કુછ સરમબી લાઝીમ હે
તુજાન બપા હોઆ યે નવકગરો કયું હે
મંચ ધ્યાનમે કીસ ખુતકે લુલ્લા હું દોઆબમકો
દીલ મેહવે નમાઝાહે યે દરદેસરી કયું હે
કયા ચુટકીયાં લેતા હે તીરે નીગહે જનાં
આખોસે રવાં નાહીર ખુને જગરી કયું હે

અંજર { અકસલી આઢિનેમે ચાર ધડી બાદ આયા
બાદ ગઈ હૃદસે સીવા ડિનકી નઝાકત કયરી

(૩૪) —

ગઝલે—મજનુ

હસન સે સરમીન્દા કરદું માહે તાબાં તો સહી,
આહસે ગરદું કા કરદું ચાક દામાં તો સહી,
ઉસ લખે નાઝુક પે સુરખી પાનકી આને તો દો,
કોંડી કોંડી કો બીકે બાલે બદખશા તો સહી.
તું જો કાતીલ ખેંચકર આટાહય મેરે સરપે તેમ,
કુન્દ કરદું ચંચ તેરી સમસીર ખુશાં તો સહી.
મંચ વોહ કાચલા હું જો સુઝકે દેખ લેવે એક નેઝર,
જાને મજનુ હી તરફ ખાકે વે ગીરે બા તો સહી.

(૩૫) — કંવાલી આકળર.

નારમે તુર જલવા તુમા હો ગયા,
 થા જો દોળખ ચમન ખુદા હો ગયા.
 એક કી ખાલ મુલતાં મે જેઝી ગઈ,
 એક કલીયરમેં હક પર શીદા હો ગયા,
 એક દહેલી મે જાકર નીજમી કુવા,
 એક મંજે સકર બા ખુદા હો ગયા.
 એકકા જસમ કીડો ને જલની કીયા,
 એક આરસે ચીર કર ફના હો ગયા.
 એક દારે શરીયત પે ખીયા ગયા,
 એક કા તેગસે સર જુદા હો ગયા.
 એક અરસે બરી પર ખુદાસે મીલા,
 એક આદમ સે બર હક ખુદા હો ગયા.
 એક કલદર કુવા એક ખાળ કુતબ,
 એક કો મર તખા ગોસકા હો ગયા.
 એક ભેચેલી કે ગમ મે કુવા મુખતે લા,
 એક શીરી કે મમસે ફના હો ગયા.
 જો ન દેખયા વો હકને દીખલા દીમા;
 એક પયદા કુવા એક ફના હો ગયા.
 એક કે હલક તીસન પર ખંજર ચલા,
 એક કા જહેરસે ખાતમા હો ગયા.

(૩૬) — કંવાલી

તુ જો અલ્લાહકો મેહબુબ કુવા ખુબ કુવા,
 યા નખી ખુબ કુવા ખુબ કુવા ખુબ કુવા.
 અબે મેઆરાજ ઘે કહેતેયે ફરિસ્તે ખાલમ,
 સુખને તાલીબો મતલુબ કુવા ખુબ કુવા.
 અમ શાહિ-શાહે રસુલ ફખરે રસુલ ખતમે રસુલ,
 ખુબસે ખુબ ખુશ અસલુબ કુવા ખુબ કુવા.
 હામેં હમ્મતે આસીકા હિફાનાહી નથા,
 બખ્શવાના તુજે મરખુબ કુવા ખુબ કુવા.
 ફુસ્તે યુનુસમેં તેરા તુરથા અમ તુરે ખુદા,
 ચારખી દીદએ મખ્મકુબ કુવા ખુબ કુવા.

ફપર આદમકો ન હોતા જો રિશ્તા હોતા,
બની આદમકો જો મનમુગ્ધ હુવા ખુશ હુવા.
દાગ હવ રોજો ક્યામત મેરી શર્મ ઉરકે હાત,
મેં ગુનાસોસિ જો મેહનુખ હુવા ખુશ હુવા.

(૩૭) — ગઝલ.

દહેરમે આદમસે પહેલે ક્યા મુસલમાની નથી,
ક્યા કીસીને જાત ખાલીકકીબી પહચાન નથી.
આલમે અરવાહમે ક્યાથા જો ઉશ્યાની નથી,
રંગ અયસા રહે વજઅ રૂં તરહે ઇન્સાની નથી.
ખાક લયલાકે લીએ એ વાસ્તા છાની નથી,
ઇસમેંબી મજનુકી દાનાઇથી નાદાની નથી.
જાને શીરી કોહકનને દી રૂતા મજનુ હુવા;
આશકોકી જાનતો ઇસ્તરહસે જાની નથી.
કર દીઆ મજનુર દોનોંકો જાનામે ઇસ્કને,
કેએસતો સોદાઇયા લયલાનો દીવાની નથી.
કિસ્તરહ ચક્તી ધુરી હલકે જખીફૂલાહ પર,
ચહે તો એક ગમ્મયા મેરા કુછ વોહ કુરઆની નથી.
હોગયા ખુને તમના મિન્વત હમ જખમી હુવે,
એક ઇશિર ગમ્મ લીએયા ચીને પેશાની નથી.

(૩૮) — ગઝલ.

લજજતે ઇશકસે વાકીફ નહી ઉલ્લખત વાલે,
મરખીટે ઇશકમેં આજર મોહોખત વાલે.
ઇશકવાલે હયેં જમાનેમેં હીમાકત વાલે,
હમ કીસી યશમ શીસુગરકે નહી મતવાલે.
હોઝકર તજકારે ગેર, ખલીશ પેદા કા,
કબી આમસે બએઠે ન મોહોખત વાલે.
ઇન હસીનોંકી નહી દીલકો હમારે પરવા,
નાજ ઔરોંપે કરે સાવલી સુરત વાલે,
ઇસ મરજકા ન હુવા હજરતે ઇસાસે ઇલાજ,
ખાકમેં મીલગયે આજર મોહખત વાલે.
સજસે પેહલહી વો બખ્શીયા ગુનાહમરોંકો,
નાજ કીસ ખાતપે કરતે હયે મોહખત વાલે.

કબ હમેં હયે કીસી મહેરકી તમના એહસન,
સખસે દામ લીયા કરતે હયે ગેરંત વાલે.

(૩૯) — ગઝલ-ગરીમ.

કીસ કદર મયે જો કરં ચાર ખડાઈ તેરી,
અકલ હયેરાન હયે મેરી દેખ સદાઈ તેરી,
આહરી કહીએ મીયાં મેરે મુસવ્વરકે તંધ,
જીસને ઇસ ખુબીસે તમવીર બનાઈ તેરી.
કયા કરં કીસસે કહું કોન કરેગા આસા,
સખત મુશ્કીલ હયે મેરે હમઝ જુદાઈ તેરી
યે જુદાઈ જો જંદાખીય ન હોતી પેદા
યા ખુદા ખાલી ન રહેતી યે ખુદાઈ તેરી
રોઝે મહશરકો ખુદા પુછેગા સખતીસ મુજે
તો મયે અએ દોસ્ત દીવાડંગા દોહોઈ કરી
યા મોહમ્મદ તેરા દરજોહ કંદા જાએ ગરીબ
બાદશાહીસે તો બહેતર હયે ગદાઈ તેરી

(૪૦) — ગઝલ-નઝીર

હમતો આશક હંએ તેરે નાઝ ઉઠાને વાલે
તુમસે કમ દેખે હંએ મહાખુશ સતાને વાલે
બંદકર કયેદે મોહબતમે ખબર લી ન મેરી
દનમેં જીરકે ફંસે દામ છુટાને વાલે
કલ શયે વરસમેં કયા જલ્દ બજીથી ધડીયાં
આજ કયા મારગએ ધડીયાલ બજાને વાલે
કલ જો રસતમેં મુલાકાત હુધ તો યું કહા
કયાં જાતેહો તરેહદાર જલાને વાલે
ચુઝરી મુદતકે મેરે સાથ લીપટને નહીં આએ.
કહા હુએ યા ગલે અપને લગાને વાલે,
યું તો આકાત ચુઝરતી હંએ મજેદારીમે,
ન મીલે ચએન મજેદાર દીખાને વાલે
અબકે મીલનાહો નઝીર યારસે જાકે કહેના,
કયા બલા હમ ન રહે ચાર ખુલાને વાલે,

(૪૧) — ગઝલ કલંદર
તુજે હઝમે શોક મીલનેકા તો હરદમ લગાતાન,
જલાકર ખુદ શોક તુમાઈકો મસમ તન પર લગાતાન,
પકડકર ધશકકી જાકુ સફાકર ફુજરઝે દીલકો,
ધુંધકી ધુલકો લેકર મુસલ્લા ઉડાતા જા.
મુસલ્લા ફાડ તસખીદ તોહ કીતામે દાલ પાનીમે,
પકડ દરતમઝે પરસ્તોકા ગુલામ ઉનાકા કહાતા.
નમર હુખા નરખરોઝા નજા મસખદમે શીજદાકર,
વજુકા તાડદે કુઝા શરામે શોક પીતાન,
ન હોમુલ્લા ન હો વામન ધુધકા છોડ નકર પુજા.
હુકમ નાના કલંદરકા અનસહક તુ કહાતાન.

(૪૨) — ગઝલ ઝંદર.
સુશીયોમે હું ન રીન્દોમે ન મયે ખારોમે હું,
અઝે ખુતો ખાંદા ખુદાકા મઝે ગુન્હગારોમે હું.
જો લેતાં હઝમે વો યસ ફેર દેતા હઝમે મુજેહ,
મઝે અજબ ઝેક જાનસે નાકારા ખરીદારોમે હું.
ગાલીયા દો યા નીકલવા દો તુમ અપને યઝમસે
ચેક મુદદતસે તુમારે સમ સહીદોસે નમુદારોમે હું.
મેરી મીલ્લત હઝમે મોહબ્બતમેરા યઝહબ્બતકહયે.
ખવાહા હું મઝે કાફરોમે ખવાહા દીનદારોમે હું.
ના કોઈ મુનીસ હયે મેરા ના કોઈ ગુમગુસાર,
ગમહી મેરા ચાર હયે મઝે ગમકે ગમખવારોમે હું.
અઝે ઝંદર મંયે ક્યા ખતાઉં તુજસે જો કુચ્છસે હું
લેકીન અપને કકરેદીકે કફશ યરદારોમે હું.

(૪૩) — ગઝલ વસી
દીલ લગા ચારસે ઉસ દીલકા ધુમના મુશકીલ,
ધશકકા જખમ લગા ઉશકા સીલાના મુશકીલ,
ફુસ્ત હઝમે દામે બલાખુદ્દ હઝમે દો કાલે નાગ,
જસકે તંઈ નાગ ડસા ઉસકા જીવાના મુશકીલ,

(૪૪) — ગઝલ રીંદ.
બરખાદ ન જાઝેગી યે ફરીયાદ હમારી,
કોઈ તો સુનેગા દીલે ના શાદ હમારી.
ઉં જાઝેમે જબ હમતો હમે યાદ કરોમે,

ભુલે હુએ બએઠે હો અખસ યાદ હમારી.
 ચરા રએગે ચખ ફરીશતે સબી સુનકર,
 તાઅર્થ જે પોહોંચી કબી ફરીયાદ હમારી.
 અછછા નહોં હરવકત અસીરોંકા સતાના,
 પડખએ કહોં આહ ન સમયાર હમારી.
 રીનદાના કલામ અપના પસંદ આતા અયેરીદ
 અંકસર મઝસે પડતે હએ ઉસ્તાદ હમારી.

(૪૫)— ગઝલ ખામોશ.

તુ ન કર અપને લીએ તદખીર અપનને હાથસે,
 કામ કરતી હએ તેરી તકદીર અપને હાથસે.
 ગલકો કર રામ રામ યોર શેખમાહીકો સલામ,
 હકને ખોંચી હયે હરચેક તસવીર અપને હાથસે.
 કલામ અપના સાફ કરસે સોના રૂપા હયે પેહી,
 ફેંકદે પારસકે તંછ અકસીર અપને હાથસે.
 કલ્પર મજતુકો જાવે લએલી ગર દામન કુશ.
 લાજ નીકલેગી કફનકો ચીર અપને હાથ.
 દામને આલુદાહ અયે ખામોશ હોતો કય અજબ
 પાક કરદે રઝરતે શબ્દખીર અપને હાથસે

(૪૬)— ગઝલ વફા.

સદ્દ હોજએ કીસીકા ન કલેગ હંડાં,
 હમ તો જલ જલકે મરે દીલહો તુમારા હંડા.
 આગ સીનેકી મેરે અખતક ન યુગ અએ સાકી,
 કોઈ જામ યોર પીલાદે મુજે હંડા હંડા.
 આ ચીમટ જા મુજે કાકુરી અંગરખા પહેને,
 ગરમીએ વસ્લસે હોજએ કલેગ હંડા.
 અખ તો તાજીમ હયે કરે સએરે ગુલીસતાં ચલકર,
 અખરે ખારાં ને કીયા બાગકા રસ્તા હંડા.
 ગર્મ હોતી હયે બમલ ગયરોંકી હમ જલતે હયે,
 અયે વફા ખાક હો અપના દીલે શએદા હંડા.

(૪૭)— ગઝલ આશીક.

દોનો રૂખસાર માલ પારે હંએ,
 અબર ઓર ખાલ ચાંદ તારે હંએ.
 હમને દો ખોલ કહકે હારે હંએ,
 તુમ હમારે હો હમ તુમારે હંએ.
 નહીં છુદે અરકકી ચહેરે પર,
 ચાંદકે ગીદયે સીતારે હંએ.
 એક બારી તો ખનાખમે આવે,
 કપસે મુશતાક હમ તુમારે હંએ.
 અયેન મળલીસ મેં આંખ મારે હો,
 સય બતાઓ યે કયા ઈશારે હંએ.
 રાતે કાટી હંએ તારો ગીન ગીન કર,
 તીન્કે ચુનચુનકે દીન ગુઝારે હંએ.
 છન્કો કહેતે હંએ ગોલ સહેરાઇ,
 વોહ મેરે આહકે શરારે હંએ.
 પેચમે કાસકો લાઓગે સાહીબ,
 ખાલ કાસકે લીએ સવારે હંએ.
 દીસે બેતાબકો દોનીમ કાયા,
 તરી અબર નહીંયે આરેહંએ.
 આશીક હોનેસે હસ પરીશકે,
 હોગએ સબ આદુ હમારે હંએ.

(૪૮)— ગઝલ રીંદ.

જો છસકે હકમે સમજવો બહેતર બનાદીયા,
 મુજકો ફકીર તુજકો તવંગર બના દીયા.
 ખાલીકને એક એકસે બહેતર કીયા હયે ખલક,
 દારા કાઇ ફીસીકો સીકંદર બનાદીયા.
 ગારીલ મુકામે રશક નહીં બાએ શુક હંએ,
 સોલે યુરા તો એકસે બહેતર બનાદીયા.
 સાહીબ કમાલ રખતે હંએ અકસીરકા ખવાસ,
 ચટકી ઉઠાઇ ખાકકી ઓર જર બના દીયા.
 ગરદન મંએ તોક પાઉમેં જંજીર કાલી રોમ,
 સોદાયુકો અપને યે એવર બના દીયા.

આતરે ઇશકને બેઠતોંકા કીયા ખાના ખરાબ,
આગ દરીયાકો લગી ઉસકો પુખના મુશકીલ.
તીફલ નાદાન હઠીલા મેરા દીલ અએ પયારે,
મકતબે ઇશકમે તઆલીમ દીલાના મુશકીલ.
જો ઉમર યાદમે યુઝરી સો ગતીમત જાનો,
સોગયા ઇશકમે શીર ઉસકા જગાના મુશકીલ.
હાથસે ખાત ગઈ ઉસકા શીર આના મુશકીલ.

(૪૬) — ગઝલ દાગ.

સીનમહી કરના જહાહી કરના નીગાહે ઉલજત કેબી ન કરના,
તુમે કસમ હયે હમારે સરની હમારે હકમે કબી ન કરના,
હમારી મધ્યતપે તુમ જો આના તો ચાર આંસુ બહાકેજના,
ઝરા રહે પાસ આયરબી કહી હમારી હસી ન કરના.
હીએતો ચલો હંએ હઝરતેદીલ તુમેબી ઉસ અનજુમનમેલેકીન,
હમારે પહેલુમે બએઠકર તુમ હમીસે પહેલુ તહી ન કરના.
નહી હંએ કુશ કતલ કિનકા આસાંયે સખતજ હંએ પુરીબલાકે
કઝાકો પહેલે શરીફ કરના ચે કામ અપની ખુશી ન કરના.
હમ એક રસતા ગતીકા ઉન્કે દીખાકે દીલકો હંએ પશીમાં,
ચેહ હઝરતે ખીઝરકો જતારો કીસીકી તુમ રક્ઝરી ન કરના.
પુરી હંએ દાગ રાહે ઉલજત ખુદા ન લે જાએ અયેસે રસતે,
જો અપની તુમ ખયેર ચાહનેહો લુલકર દીલ લગી ન કરના.

(૫૦) — ગઝલ વલી

અએ સનમ વાસને અલ્લાહકે જાતે જાતે,
ખુબ હોતા જો ઝરા આંખ મીલાતે જાને,
કયા હુઝ હમસે ખતા કુચતો કહોખયે સાદીબ
ગાલીયાં દેતે હો કીયુ મુદતમે જાતે જાને.
હકમે ઇસ આશીકે જાંબાઝકે બહેતરહોતા
ચેક ઠોકર ઇસે ગર આપ લગાતે જાને.
અજર અલ્લા હસ તુમ હશરમે ઇસકા પાતે.
દીલે મુઝતરકો અગર મેર મનાતે જાતે,
હયેક મદ હયેક ગઈ ઉમર વશી હસરતમે
ઉસ પરીશને ન દેખા કબી જાતે જાતે,

(૫૧)— ગઝલ અશીક.

કતલ મત કરના મુઝે તેજો તખ્તરસે દેખના
 બસ કીશાયત હયે તેરા તીરછી નઝરસે દેખના,
 દયેરસે મુશતાર બયેઠે હંએ તેરે દીદારકે,
 આજ હમકોબી ઝરા સીધી નઝરસે દેખના,
 દેખીએખત કાસીદ અબતલક એયા નહી
 હોસતો કોઇબી આતા હંએ ઉધરસે દેખના,
 સુન મુકે નાલે હમારે પુન તો કહેને લગે,
 યે સદા રેનેકી આતી હંએ કીદરસે દેખના.
 મરગયા આશીક તુમારાલો હુવા કીરસા તમામ,
 કોઇ હમમે જાએગા લાયા ઇધરસે દેખના.

(૫૨)— ગઝલ અહસન

હમે જળ દેખતે હયે ઉનકો ઉલ્લસ આહી જાતી હંએ,
 મસલ સય હંએ કે મુહ દેખેકી ચાહત આહજાતી હંએ.
 બજારકો ચાહીએ મીલતા રહે સારે ઝમાનેસે,
 કીસી દીન કામ યે સાહીબ સલા મત આહી જાતી હયે.
 અદાવત હો ગઇ હંએ ઉનકો કહેનેસે રકીઓ કે,
 જળ આ જાતા હંએઝી કરઅપના મોહખત આહી જાતી હયે
 અખસકરતાહંએ અએ ન.સેહ નસીહત ઇશક ખાઝીમે.
 જવાની મેં હસીનેાં'પર તખીયત આહી જાતી હંએ
 ગમે ને ગોકે અહસનકો ધુલાકર કર દીયા કાંટા,
 લઓ'પર ચાહ અયે યારો બદીકકત આહી જાતી હંએ,

(૫૩)— ગઝલ અસી

ચહેરએ અહમદ નઝરઆતા નેહીવાયે કીસમત કામ ખતખતા નહી,
 આપકી કુરકતમે' ઇશ લાચારકો યા રમુખલાહ એનઆતા નહી
 હો મઝારે મુસતફા પેશે નઝર યે મુકદર રંગ દીખલાતા નહી,
 યા નખી આઈ' મદીનેકી સતરેહ સાથ અપને કોઇ બેજાતા નહી,
 ચેહરએ અહમદકા જો હયે શેફતા વો કબી મુએખુતાં જાનાનહી,
 આશીકે અહ'મદહુ'મ એખએ શેખજ અપકા કહેના મુઝેઆતા નહી,
 દેખુ' શીરમએ રોઝએ શાહેઅરબ બખતઅયેઅહી બદલાખના નહી,

છપાય છે ! છપાય છે !! છપાય છે !!!

—: બે વોલ્યુમોમાં :—

ધી કોનોગ્રાફ ગાયનમાળા

અથવા

રેકર્ડ ગાયન સંગ્રહ.

ભાગ ૧-૨-૩-૪ વોલ્યુમ ૧ હું.

કંપલીટ ૧૦૦૦ ગાયનોનો મોટો જથ્થો.

આ અમારું સ્પેશીયલ ડીલિકેશન ખાસ સુદી કાઢેલા સંગ્રહ, સુદી ભરીને રૂપિયા બે ચત્તો એકદમ ન કરી શકાય તેટલા પ્રમાણનાં ગાયનો. એક એકથી વ્યતી ચીજ.

વોલ્યુમ ૨. હું ભાગ ૫-૬-૭-૮.

કંપલીટ ગાયનો ૧૦૦૧ થી ૨૦૦૦ સુધી.

બહુજ તાકીદથી ટુંક સમયમાં છપાઈ તૈયાર થશે.

કીમત દરેક વોલ્યુમનો દોઢ રૂપિયા.

કુલે ૩૦ ૩ ૦-૦ વી. પી. ખર્ચ વધુ.

પહેલેથીજ! ખરીદવાનાં બદાખસ્ત કરનાર માટે

તે યાદ રાખજો! ૫ છપાથી કીમત વધુ.

આ ડીલિકેશન (સંગ્રહ) કચરાપટ્ટી નથી. એમાં પ્રજાનાટકો માંડેલા બહુતા માનીતા અને લોકપ્રીય સુ એકદશેએ ગાયલા ગાયનો, પ્રખ્યાત ગાયિકાઓ

ગાનારીઓના મીઠા કંઠ સ્વ-ગથી ગવાયલા રીલખ રામ રામણી સાથેના ભરપુર મધુર ગાયનો ભરેલા છે.

તાકીદે મંગાવો. ~~જોઈએ તો પાંદે~~ જોઈએ તો પાંદે

જોઈએ તો પાંદે

મેસર્સ લલ્લુભાઈ નારણદાસ એન્ડ સન

બુકડેલર એન્ડ પ્રિન્ટીશર, લીમ્કામોડ ચુરલ.

